

14 februari 2003

NR 1. (03/01 KG) VORDERING IN KORT GEDING VAN DIRECTEUR TOT TOELATING TOT ZIJN WERKZAAMHEDEN NA OP NON-ACTIEFSTELLING.

De manier waarop verweerster is gekomen tot de maatregelen van op non-actiefstelling en schorsing is, naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter, niet in overeenstemming met het bepaalde in de arbeidsovereenkomst. Naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter is de situatie binnen de organisatie van verweerster zodanig dat op dit ogenblik en in afwachting van de uitkomst van de ontbindingsprocedure een, al dan niet tijdelijke, terugkeer van eiser in die organisatie onwenselijk is.

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 03/01 kg

Arbitraal vonnis in kort geding in de zaak van :

A,
wonende te Z,
eiser,
gemachtigde: mr. Th.F.M. Pothof

tegen

De stichting **B,**
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. M. Ambags.

---

1 De procesgang

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 28 januari 2003 gevorderd bij wege van voorlopige voorziening verweerster te veroordelen om eiser wederom toe te laten tot de bedongen werkzaamheden, zulks op verbeurte van een dwangsom van €5.000,= per dag voor iedere dag dat verweerster in strijd met het in deze te wijzen arbitrale vonnis handelt en voorts met veroordeling van verweerster in de kosten van deze procedure, en verweerster te veroordelen om met een bedrag ad €5.000,= bij te dragen in de kosten van juridische bijstand van eiser.
- 1.2 Verweerster heeft bij brief van 7 februari 2003 producties toegezonden.
- 1.3 De mondelinge handeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 12 februari 2003. Eiser is verschenen met zijn gemachtigde. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer C en mevrouw mr. D, respectievelijk voorzitter en lid van de Raad van Toezicht van verweerster, bijgestaan door haar gemachtigde. Voorts is verschenen de heer drs. E, lid van de Raad van Bestuur van verweerster. De gemachtigden hebben de wederzijdse standpunten toegelicht aan de hand van pleitnota's. Deze pleitnota's zijn overgelegd.

2 De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser, geboren op 00 00 0000, is in dienst getreden van F, een van de rechtsvoorgangers van verweerster, per 1 oktober 1985. Bij arbeidsovereenkomst van 6 december 2000 is de rechtsverhouding tussen eiser en

verweerster vastgelegd. Blijkens deze overeenkomst is eiser vanaf 1 oktober 2000 lid van de tweehoofdige Raad van Bestuur van verweerster.

- 2.2 In de periode april tot en met augustus 2002 is door prof. dr. ir. G van het bureau Organisatieadviseurs H een onderzoek gedaan binnen de organisatie van verweerster waarbij de fusie tussen F en I, een ander orthopedagogisch centrum, tot het B is geëvalueerd, zoals ten tijde van de fusie in 2000 afgesproken was. In zijn rapport van 20 augustus 2002 concludeert de adviseur, onder meer, dat de Raad van Bestuur onvoldoende als eenheid functioneert. Hij beschouwt een als eenheid opererende Raad van Bestuur als een vereiste om de veranderingsprocessen bij verweerster te sturen. Gelet op wat hij in de organisatie heeft aangetroffen, heeft hij er geen vertrouwen in dat deze Raad van Bestuur dat voor elkaar krijgt. In zijn optiek zijn twee oplossingen denkbaar: a) de structuur van een tweehoofdige Raad van Bestuur handhaven, maar dan met een andere samenstelling, en b) de topstructuur wijzigen in een eenhoofdige Raad van Bestuur.
- 2.3 Kort voor en vlak na de eindrapportage van prof. G heeft eiser een drietal brieven geschreven aan de Raad van Toezicht, waarin hij in ondubbelzinnige bewoordingen fulmineerde tegen zijn collega-directeur, de heer E, en aangaf dat er een onwerkbaar situatie is ontstaan.
- 2.4 De Raad van Toezicht is op grond van de rapportage van prof. G, de briefwisseling en gesprekken met beide directeuren en na consultatie van het Managementteam (MT) en de OR tot de conclusie gekomen dat de situatie ernstig is en er sprake is van een duurzame verstoring van de vertrouwensrelatie binnen de Raad van Bestuur. Op 6 september 2002 is eiser gehoord omtrent het voornemen van de Raad van Toezicht tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Op 17 september 2002 is aan eiser meegedeeld dat de Raad van Toezicht had besloten tot beëindiging van het dienstverband. Vervolgens is men in overleg getreden omtrent een regeling.
- 2.5 Op 6 september zijn partijen overeengekomen dat eiser vooralsnog met betaald verlof zou gaan. Naar aanleiding van verschillende incidenten heeft de Raad van Toezicht bij brief van 30 oktober eiser op non-actief gesteld conform artikel 12 van de arbeidsovereenkomst, welke non-actiefstelling bij brief van 27 november is verlengd voor de periode van een maand. Bij brief van 18 december heeft de Raad van Toezicht eiser verzocht mee te werken aan een beëindiging van de arbeidsovereenkomst bij gebreke waarvan de non-actiefstelling verder verlengd zou worden dan wel toepassing zou worden gegeven aan artikel 11 van de arbeidsovereenkomst (schorsing) tot de datum van beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Op 6 januari 2003 heeft de Raad van Toezicht geschreven dat de non-actiefstelling verlengd, dan wel, indien rechtens zou komen vast te staan dat van een dergelijke non-actiefstelling geen sprake kan zijn, eiser werd geschorst tot de datum van beëindiging van de arbeidsovereenkomst.
- 2.6 Inmiddels was, naar aanleiding van een verzoek van eiser van 11 september 2002, een Commissie van Advies en Bemiddeling ingesteld conform artikel 16 van de arbeidsovereenkomst. Op 13 januari 2003 heeft deze Commissie geadviseerd. De Commissie is, onder meer, van oordeel dat de wijze waarop de Raad van Toezicht met de belangen van eiser is omgesprongen, geen schoonheidsprijs verdient. Dit geldt des te meer nu eiser kan bogen op een dienstverband van zeventien jaar, waarin niet of nauwelijks kritiek is geuit op zijn functioneren. De Commissie betreurt het verder dat de Raad van Toezicht niet open heeft willen staan voor een serieuze bemiddelingspoging van de Commissie. De Commissie concludeert evenwel op basis van haar onderzoek dat vooral door de onwrikbare opstelling van de Raad van Toezicht van een vruchtbare samenwerking tussen eiser en de Raad van Toezicht geen sprake meer lijkt te kunnen zijn.
- 2.7 Op 20 januari 2003 heeft verweerster een procedure tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst aanhangig gemaakt bij het Scheidsgerecht,
- 2.8 Op 1 november 2002 is een interim-manager, de heer J, benoemd voor de duur van een half jaar die samen met de heer E een reorganisatieproces in de lijn van het evaluatierapport van prof. G moet initiëren en aansturen.
- 2.9 Eiser is van oordeel dat de keuze van de Raad van Toezicht om de arbeidsovereenkomst met hem te beëindigen, niet kan worden afgeleid uit de rapportage van prof. G. Verder stelt eiser onder verwijzing naar de bevindingen van de Commissie dat de Raad van Toezicht in de hele procedure ten aanzien van hem uitermate onzorgvuldig heeft gehandeld. De laatste verlenging van de non-actiefstelling is in strijd met artikel 12 van de arbeidsovereenkomst. Een schorsing voor onbepaalde tijd verstaat zich niet met artikel 11

van de arbeidsoverkomst naar het oordeel van eiser en is bovendien nadelig en defamerend voor eiser. Eiser concludeert dat de Raad van Toezicht haar contractuele plicht een zodanige sfeer te creëren dat eiser kan terugkomen in de organisatie, heeft verzaakt. Er is geen sprake van een ernstige verstoring van de verhoudingen met de organisatie, aldus eiser.

- 2.10 Verweerder stelt zich op het standpunt dat zij niet anders kon dan eiser met toepassing van artikelen 11 en 12 van de arbeidsovereenkomst buiten de organisatie te houden, daar eiser bij herhaling de afspraak tussen partijen van 6 september 2002 schond en onrust veroorzaakte binnen de organisatie. Verweerder wijst er op dat de oorsprong van dit geschil is gelegen in de rapportage van prof. G, waarin bleek van een slechte verhouding tussen de beide directeuren. Door de brieven van eiser in augustus zijn de verhoudingen binnen de Raad van Bestuur geheel verstoord geraakt en is grote onrust binnen de organisatie ontstaan. De houding van eiser nadien heeft dit slechts verergerd. Mede doordat intussen in samenwerking met de interim-manager een fragiel reorganisatieproces binnen de organisatie in gang is gezet, ziet verweerder geen mogelijkheden zodanige randvoorwaarden te creëren dat eiser nog (tijdelijk) in de organisatie zou kunnen terugkeren..

3 De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in dit geschil bij arbitraal vonnis te beslissen vloeit voort uit het bepaalde in artikel 19 van de overeenkomst en het arbitragereglement van het Scheidsgerecht en wordt door partijen erkend.

4 De beoordeling van het geschil

- 4.1 De manier waarop verweerder is gekomen tot de maatregelen van op non-actiefstelling en schorsing is, naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter, niet in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 11 en 12 van de geldende arbeidsovereenkomst. Of zulks dient mede te brengen dat eiser thans weer moet worden toegelaten tot zijn werkzaamheden is evenwel mede afhankelijk van de omstandigheden die hebben geleid tot het verlot van eiser sedert 6 september 2002 en de sindsdien veranderde situatie.
- 4.2 Uit de rapportage van prof. G blijkt dat de verhoudingen binnen de Raad van Bestuur slecht zijn, zonder dat bij een van de directeuren de schuld wordt gelegd. Sinds de brieven van eiser in augustus zijn de verhoudingen binnen de Raad van Bestuur verder verslechterd. Eiser is reeds sinds 6 september 2002 feitelijk niet meer werkzaam binnen de organisatie van verweerder.
- 4.3 Inmiddels is een reorganisatieproces in werking gesteld onder de leiding van de heren E en J. Gelet op de verstoorde verhoudingen tussen eiser en zijn mede-directeur, komt het onaannemelijk voor dat eiser zonder ernstige schade voor de in gang gezette reorganisatie weer zijn werkzaamheden als directeur zou kunnen hervatten. Dat er andere passende werkzaamheden voor eiser buiten de Raad van Bestuur in dienst van verweerder kunnen worden gevonden is niet aannemelijk geworden.
- 4.4 Het voorgaande leidt er toe dat naar het voorlopig oordeel van de Voorzitter de situatie binnen de organisatie van verweerder zodanig is dat op dit ogenblik en in afwachting van de uitkomst van de ontbindingsprocedure een, al dan niet tijdelijke, terugkeer van eiser in die organisatie onwenselijk is.
- 4.5 De gevraagde voorzieningen zullen daarom worden geweigerd. De kosten van het Scheidsgerecht komen te laste van eiser en overigens zullen partijen ieder haar eigen kosten dragen.

5 De beslissing

De Voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis in kort geding:

- 5.1 De gevraagde voorzieningen worden geweigerd.
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van €2.411,=, komen voor rekening van eiser en zullen worden verrekend met het door hem gestorte voorschot.

Aldus gewezen te Utrecht op 14 februari 2003 door prof. mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier.